

דברי חכפר

צ'יזבט

מילים: חיים חפר (פיינר)
לחן: משה וילנסקי
כתיבה: 1948 :
הלחנה: 1948 :

הָאֵשׁ מִפְצַחַת זָרְדִים בְּדַמָּה
מִשְׁחִיר הַקֶּפֶה בְּפִינְגִיאַן—
סִפּוֹר נִסְפָּר וְסִפּוֹר גַּם נִשְׁמָע
חֲדָשׁ וְכַמוֹבָן גַּם יָשׁוּן.

אִם יֵשׁ מִיִּן צ'יזבֶּאט אֲשֶׁר אִישׁ מְשׁוּם-מָה
אֵינָנוּ רוֹצֶה כָּלֵל לְשִׁמְעַ
יִשְׁנֵם עֲתִיקִים, שְׂיִינָם מִשְׁפָּר—
נִקְשִׁיב אֲלֵיהֶם בְּבִלִי-נוֹעַ:

הָרוּחַ רוֹעֶשֶׁת
גְּחָלֹת לוֹחֶשֶׁת
וְלִיל עֲלִינוּ גֶרֶד.
מִעֶרֶב עַד שֶׁחַר
סִפָּר לָנוּ אַחָא
סִפָּר נָא, סִפָּר נָא צ'יזבֶּאט..

גיליון מס. 2721 * י"ט באייר תשפ"ב * 20 במאי 2022

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

חברה אחת, שאני מוקירה ואוהבת, הגיבה על דברים שכתבתי בשבוע שעבר. כנראה שקצת נסחפתי בהתפעלות ממספרם של האנשים אשר מכבדים את טכס יום הזיכרון, שאנו מקיימים בבית העלמין. ההערכה המספרית שלי, אולי הייתה מוטעית, כי לא ספרתי בעצמי, וכך, באמת אינני יודעת להעריך אם מספר האנשים המגיעים לטכס הולך ופוחת. על אי ידיעה זאת, אני מתנצלת.

מכל מקום, בלי נדר, אני מתחייבת לחזור ולפקוד את בית העלמין שלנו גם בשנה הבאה, על מנת לערב את הכאב שלי עם הכאב של המשפחות והחברים והחברות של החללים, ועם הכאב הציבורי של הקיבוץ שלי, ושל כל הרבים כל כך, אשר עומדים בצפירה, אשר מגיעים לבתי העלמין, ואשר ממשיכים לזכור את יקירינו כולם.

תמר וולפין

ל"ג בעומר

ל"ג בעומר, היום ה- 33 לספירת העומר המקשרת בין פסח לשבועות, הוא יום הולדתה של המיסטיקה היהודית.

במשך דורות רבים, הנשמה הפנימית של התורה – שידועה גם בשם "קבלה" – הועברה ממורה לתלמיד ברמזים, באופן פרטי, ובודדים בכל דור זכו ללמדה. תורות אלו משרטטות את המרחבים המרוממים והמזוככים של המציאות האלוקית, את תהליכי הבריאה, את יחסו של הקב"ה לקיומנו, ואת המקומות החבויים הפנימיים של נשמת האדם. הכוח העצום שיש בהן הופכת אותן לחומר רגיש במיוחד. לכן, במשך שנים רבות אסור היה לגלות בציבור את התורות הללו.

הראשון שהפיץ את תורת הקבלה לקבוצה גדולה יותר של תלמידים היה רבי שמעון בר יוחאי שחי במאה השנייה לספירה. הגילוי המשמעותי ביותר שלו היה ביום בו נפטר. ביום זה הרצה הרשב"י במשך שעות ארוכות על הסודות העמוקים ביותר של החכמה האלוקית. היה זה בל"ג בעומר.

צוות איחוד הצלה

מזכירים לציבור.

שבמקרי חירום בבית ובחצר,

הדורשים סיוע רפואי, אפשר להתקשר לאיחוד הצלה 1221.

איציק בן דור וליאור טיקוצ'ינסקי המתנדבים באירגון, הם האפשרות הזמינה והמועדפת שלנו במצבים אלו.

הם יטפלו בכם, יזמינו עזרה רפואית בהתאם לצורך – אמבולנס, אחות, רופא. וישארו איתכם עד להגעת העזרה.

אז נא לא לשכוח, עדכנו בהקדם את מספר הטלפון 1221, בנייד.

והלואי ולא נזדקק להם, העיקר הבריאות.

אשר אילון יו"ר צח"י

מזל טוב לשירה וג'וני בארה"ב
להולדת הבת, נכדה לסבתא אילנה אינשטיין
נינה לגילדה פרבי
רוב נחת לכל המשפחה המורחבת

מזל טוב
לורד ואביב אלמן
להולדת הבן
נכד לסבתא שאולה וסבא דויד
רוב נחת לכל המשפחה המורחבת

דובי לקס מועמד לקבלה לחברות

הצבעה בקלפי בימי ראשון ושני 22/6
נא להתעדכן בפרטי הפירסום ב'מקומי'.

נעים להכיר / יובל עזריה

דובי עם הנכד

השאלות זהות בכל שבוע. השאיפה היא
להכיר את כל חברי הקהילה.

והשבוע: **דובי לקס**

גר בשכונת ותיקים ליד רינת

לקיבוץ?

עד לפני מספר חודשים גרתי בתל אביב והייתי "תל אביבי" לגמרי. עבדתי כמנכ"ל בכמה חברות והובלתי את חלקן לצמיחה משמעותית. חייתי את העולם הגדול כולל ניהול פרויקטים בחו"ל. למרות שיצאתי בשאלה בגיל צעיר, הילדות בקהילה דתית לאומית השאירה בי חותם והיסודות של הקהילה הזו שפרט לאמונה הדתית מבוססות על ערבות הדדית ואהבת הארץ חלחלו והשתרשו בי. כמנכ"ל תמיד התייחסתי לכל העובדים כקהילה וזה עזר לי מאוד, אבל בסוף היום חזרתי הביתה. תקופת הקורונה שינתה את האופן שבו התנהל אורח החיים שלי והבנתי שקהילה בעבודה זה לא מספיק. החלטתי לעזוב את המרכז ולחפש לי קהילה שאוכל לחיות בה.

גם את המעבר לפה עשיתי כמהלך מתוכנן ומחושב. לאחר חשיבה והתבוננות החלטתי שהאזור שבו יהיה לי הכי נכון להשתקע הוא העמק. לקחתי מנטור שליווה והדריך אותי לגבי מהי קהילה בגליל ואיך נכון לחפש קהילה. בכל

חיפושיי שמעתי מכולם שבכפר הנשיא הדשא אולי לא הכי ירוק אבל אם אני מחפש קהילה זה המקום הכי מדויק בשבילי.

בהתחלה חשבתי לשכור פה בית אבל אחרי מעט מאוד זמן החלטתי שפה אשתקע ואני מנסה להתקבל לחברות. אני מקווה שיקבלו אותי ופה אמשיך את חיי.

מה אני עושה בחיים? היום אני מנכ"ל של חברת ThriveDx Israel . כשהחלטתי לעבור צפונה ועזבתי את המשרה הקודמת חשבתי שסיימתי עם עולם המנכ"לות ואמצא משרה יותר רגועה, אבל כשפנו אליי מהחברה הבנתי שהיא מתאימה לי משתי סיבות: היא מאפשרת לי לעבוד באופן חלקי מהבית ויש לחברה עשייה שהיא גם ערכית. ברור לי שמטרת החברה היא לייצר כסף אבל הערך המוסף תפס אותי. החברה עוסקת בפיתוח פלטפורמות למידה מרחוק של מקצועות ההייטק. יש לחברה עובדים בכל העולם ואנו מייצרים כלים עבור אוניברסיטאות שמלמדות את המקצועות שיש בהם ביקוש. הרעיון הוא שבאמצעות הלימוד מרחוק אפשר להנגיש את התעסוקה לאוכלוסיות שאינן יכולות ללמוד ללא כלים אלו, למשל: נשים דרוזיות, חרדיות, ערבים, תושבי פריפריה מרוחקים ועוד. אני מאוד גאה במה שהחברה עושה. ממש לא מזמן סיימנו הכשרה של קבוצת נשים דרוזיות דתיות שאין סיכוי שילמדו מחוץ לכפר. הן עבדו תחת חברה בישוב שלהן, קיבלו הכשרה ובאמצעות אותה חברה מעניקות שירותים לחברות הייטק באוטסורסינג מהכפר שלהן.

מכיוון שבעצם תחום ההתמחות של החברה הוא הכשרה ולימודים וזה גם התחום שעסקתי בו בעבר מזמנים אותי לוועדות שונות בכנסת שעוסקות בחינוך ותעסוקה ומשם אני מרגיש שזה מייצר מעגל השפעה חיובי נוסף.

קרובי משפחה בקיבוץ:

בקיבוץ אין לי קרובי משפחה.

אני גרוש אבל אנחנו בקשר טוב ויש לנו שני ילדים.

ברק נשוי עם שני ילדים ומשרת כתובע משטרתי בפתח תקווה

הדר סיימה עיצוב אופנה בשנקר.

שניהם מגיעים אל"י יחסית הרבה למרות שהבית פה קטן. אני מקווה שבהמשך גם הם ישקלו לעבור לגור פה באזור

כמה מילים על הקיבוץ:

למרות ששמעתי הרבה על זה שיש פה קהילה חזקה ומקבלת זה הפתיע אותי כשחוויתי את זה. קצת אחרי שהגעתי לפה חליתי בקורונה ולמרות שהיתה לי רק היכרות קצרה מאוד עם השכנים הגיעו לדאוג לי הרבה אנשים: מורדי, ענבר, רינת, עירית, נירה, כמובן ועוד אנשים שהיום אני רואה בהם חברים.

משהו שאני רוצה לספר:

התפקיד הקודם שלי היה ניהול קרן שמטרתה ליישם חוק חינוך חובה לילדים מאושפזים. ילדים שלא קיבלו את התנאים הפיזיים הבסיסיים שיאפשרו להם להמשיך ללמוד למרות שהחוק כביכול מחייב אותם. הקרן עסקה במציאת פתרונות עבור אותם ילדים. הגישה הרפואית היום היא לתת לילד טיפול ממוקד ולשחרר אותו לסביבת הבית, אבל במחלקות הפסיכיאטריות זה לא כך. חוץ מהעובדה שהאשפוזים שם ארוכים יותר, המחלקות האלו סובלות מתדמית של חצר אחורית בבתי החולים והן לא תמיד מקבלות את המשאבים וההכרה שמגיעים להן. לכן, עיקר פעילות הקרן היה במחלקות אלו. באברבנל הקמנו מרחב לימודים טכנולוגי ששם דגש על חיבור בין אומנות למקצועות טכנולוגיים, כיוון שהיה חשוב ללמד את הילדים לייצר משהו מוחשי אבל גם לאפשר ליצירתיות שלהם לפרוח. כך התגלגל שהיום המחלקה מייצרת סדינים רפואיים עם הדפסים שהמאושפזים עיצבו ובתי חולים קונים מהם את כל הסדינים למחלקות. הקמנו מרכזים גם באסף הרופא ובזיו צפת. בתל השומר הקמנו חדר למידה שמעוצב כמו חדר ניתוח ופרט ללמידה רגילה מתקיימת שם הדרכה

רפואית באמצעות תלת מימד לילדים. ילד שחושש מפעולה רפואית מקבל משקפי תלת מימד וכנס עם מדריך לסביבת הלמידה שם הוא מקבל הסברים לגבי הפעולות הרפואיות שהוא עומד לעבור.

תודה רבה דובי, נעים להכיר !

2.05.2022

תוצאות מכרז להפעלת הסטודיו ב"לב הקיבוץ"

שלום,

לפני כחודשיים, פורסם מכרז להפעלת סטודיו ב"לב הקיבוץ".

לאחר בחינת כל המועמדים/דות, בחרתי בניסן פלמה להפעלת הסטודיו.

ניסן, ברוכת הניסיון, הכישרונות והיצירתיות, תוכל, לדעתי, לתרום רבות לקידום הפעלת חוגים מגוונים בסטודיו ובטוחני שהערך המוסף שנקבל אנו, ב"לב הקיבוץ" בפרט, וכפר הנשיא בכלל, יהיה רב ויקר ערך.

אני מאחל הצלחה רבה לניסן!!

בן אדיבה מוטי - "לב הקיבוץ"

19.5 נורי אורן

20.5 נעה לאטי לוי

21.5 אלק קולינס

ענבר עוזיאל

גולן רוזנקרנץ

מיכאלה טנא

23.5 חנה מסר

ארווין קנטור

24.5 מיכל יודאיקין

לירון לניאדו

טל קול חייט

25.5 תמנע פולגר

נעם מזרחי

26.5 יוסי כץ

אפרת אלמן

אליה דבולט

**הגעתם לגיל
שאפשר להתחיל!**

בני 60+?

מה בתוכנית?

18:30

התכנסות מינגלינג יין וכיבוד

19:00

• חשיפת פרוייקט **אפ 60+**

עם דורית תמיר

• **משמעות הגיל -**

הרצאה מרתקת ומעשירה

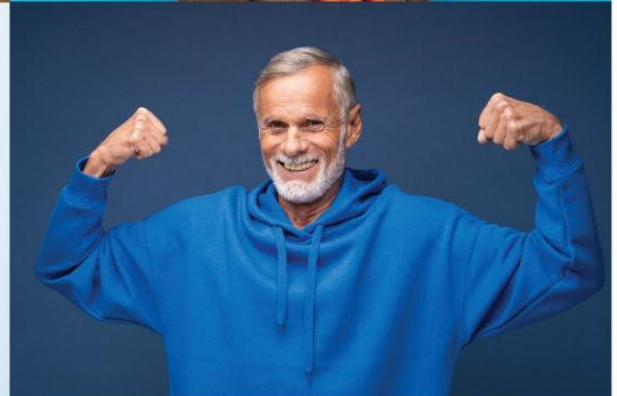
עם מירי קקון האחת והיחידה

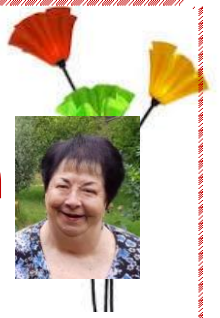
מתי?

יום חמישי | 26.05

בשעה 18:30, במבגש

בשיתוף פעולה עם המועצה האזורית
ועמותת ותיקי הגליל
בואו לשמוע מה מתפתח
ומתקדם עבורכם באזורנו!

משולחן העורכת / שושנה שרקי

רבי עקיבא - הכל לטובה. סיפור ל"ג בעומר

נכתב על ידי: **שחרזדה**
מספר: יהודה עצבה:

פעם אחת יצא רבי עקיבא לדרך רחוקה ולקח עימו, חמור, תרנגול ונר. מדוע לקח את החמור? כדי שיוכל לרכוב עליו כשיתעייף, ויניח עליו משאו. ומדוע את התרנגול? כדי שיעיר אותו השכם בבוקר לתפילה. ואת הנר למה לקח עימו? כדי שיוכל להדליקו בלילה וללמוד תורה.

הלך רבי עקיבא דרך ארוכה, וכאשר הגיע הלילה ונעשה חושך, הגיע לעיר אחת ורצה לנוח בה, חיפש מלון אך לא היה, ביקש רבי עקיבא מאנשים לתת לו מקום ללון, אמרו לו: אין מקום, לך הלאה. עמד ברחוב, בחושך ובקור ואיש לא הזמין לביתו, ובכל זאת אמר: כל מה שעושה השם, הכול לטובה הוא. לא רצה הרבי להישאר בעיר הזאת שאנשיה רעים הם, יצא לשדה, בחר מקום מתחת לעץ, הדליק הנר, האכיל את התרנגול ואת החמור וישב ללמוד תורה, למד עד ששכח שהוא לבד. פתאום שמע שאגה גדולה וראה אריה גדול מגיע מן היער הקרוב וטורף את החמור שלו. עוד הוא נבהל והנה בא חתול וטרף את התרנגול, ואז באה רוח וכיבתה את הנר, נשאר רבי עקיבא עומד לבד ביער בחושך גמור.

לא היה לו חמור, לא חתול ולא נר. אמר: כל מה שעושה השם, הכול לטובה הוא. ואז, פתאום הוא שומע רעש גדול מן העיר, קריאות וצעקות, מה קרה? אויבים נכנסו לעיר ולקחו איתם את אנשי העיר בשבי, בדרכם עברו בשדה ששם עמד רבי עקיבא, אבל, בגלל החושך לא ראו אותו, וכך ניצל מידם.

אמר רבי עקיבא: עכשיו ידעו כולם, כי מה שעושה השם, עושה הכל לטובה. אילו לא אכל האריה את החמור- היה נוער. אילו לא אכל החתול את התרנגול, היה קורא בקול ואילו לא כבה הנר, היה מאיר את החושך, ואז החיילים היו לוקחים גם אותי.

הודה רבי עקיבא לשם והמשיך לדרכו לבדו, עם אמונתו.

ל"ג בעומר
שמח!

